

FREDAG

EN BRA START PÅ HELGEN. INSPIRATION, PORTRÄTT, NÖJEN, RECEPT, TRENDER OCH VECKANS TV.

Foto i fokus

Jeans - *olabukser*
Joggingskor - *pustepjäxer*
Liggunderlag - *soveplatte*
Lingon - *tyttebaer*
Lucia - *glitterstina*

Lugn - *rolig*
Meny - *spiselapp*
Plåster - *klanttejp*
Rakapparat - *stubbegnager*
Sovsäck - *slummerstrut*

Sugrör - *slurpeslang*
Toalettpapper - *rumpeputs*
Tupplur - *höneblund*
Tvillingpojkar - *karbongutter*
Vindrutetorkare - *vifteremmer*

De flesta bilderna är tagna ganska nära, som porträtt, med kort skärpedjup och ögonkontakt.

Annelie Utter har förverkligat en dröm. Hon satsade på ekoturism och vill med

kamerans hjälp skapa förståelse för utrotningshotade djur.

Kontrasterna mellan de miljöer hon besöker är stora. Överallt är det djuren och naturen som lockar. Världen

är full av bilder som ännu inte är tagna. Det har blivit hennes livsstil och yrke att hitta dessa ögonblick.

På BLT:s fotomässa i Karlskrona visar hon bilder och berättar om sina resor.

Fotografen Annelie Utter har världens djur i sökaren

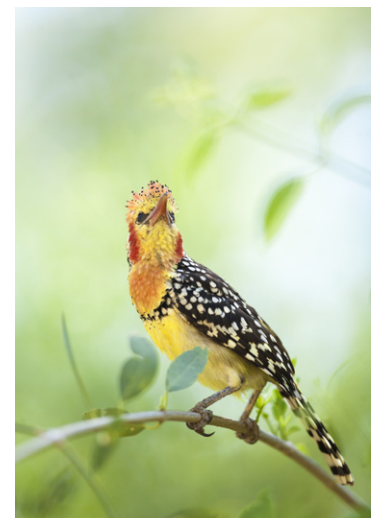
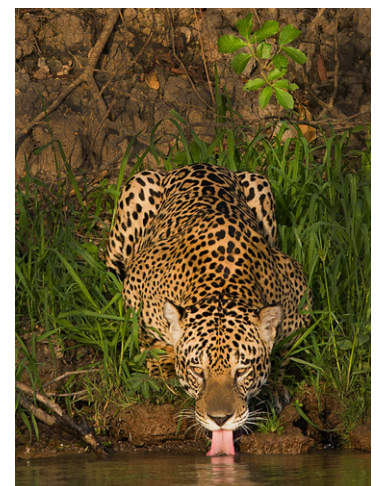
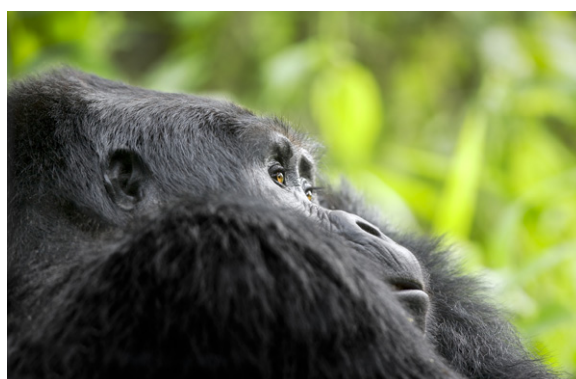

Foto: ANNELIE UTTER

Hon vill skapa förståelse

Intresset för natur och fotografi har alltid funnits.

– Min pappa fotograferade mycket och jag fick min första kamera när jag var åtta år.

Mamman höll koll på med fåglar och växter.

Annelie Utter växte upp i Lindome söder om Göteborg. Pappan jobbade som fiskare och Annelie fick följa med ut med båten längs västkusten och uppleva livet på havet.

Som barn reste hon ofta till Norrland.

– Min farmor var nordsame så vi åkte ofta norrut och jag fick uppleva de åtta årstidernas landskap.

I tonåren reste hon med interrailkort och jobbade som fiskare i Spanien. Men omvägen till jobbet som naturfotograf och expeditjonsledare gick via en trygg kommunal anställning.

– Jag arbetade som projektansvarig för utvecklingsstörda inom särskilda omsorgen.

En gång fick hon i uppdrag att arrangera en resa för dem.

Men hon ville bjuda på något annat än en traditionell charterresa, som funktionshindrade så ofta förutsätts vilja åka på. Därför arrangerade hon en resa med upplevelser.

De fick bo på lantgård och träffa människor och djur i olika miljöer. Det blev populärt.

Att hon skulle bli en av landets första arrangörer inom ekoturismen visste hon inte då. Men intresset stärktes när hon fick följa med kompisen Anna Bisther, som forskade om späckhuggare, till Lofoten.

– Folk tyckte väl inte att jag var klok som jobbade gratis som assistent på semestern, men det var fantastiskt spännande.

Det var också på Lofoten hennes bana som professionell äventyrsarrangör började.

– Det fanns en norrman som guidade turister som ville titta på havsörn och späckhuggare. En gång hade han åtta svenska turister på besök och bad mig hålla föredrag för dem, berättar hon.

Först tvekade Annelie. Hon hade ju mest fotograferat identifikationsbilder på späckhuggarna. Men med lite komplementbilder, satte hon ändå ihop ett föredrag. Snart ökade antalet svenska turister och Annelie började arbeta med ekoturism ett par månader varje höst.

– Det kom fotografer från hela världen, berättar hon.

Men det var något som fattades, tyckte hon. Lofoten var ju mer än späckhuggare.

– Man glömde bort allt det andra. De som kom dit ville ju ha ut något av hela upplevelsen.

Så hon sa upp sig från späckhuggarsafariturerna, hyrde en segelskuta och började fotografera själv. Hon höll föredrag om Lofoten och seglade med turister under oktober och november, blev uppmärksammad i *Mitt i naturen* och fick pris som

”
*Min
pappa
fotograferade
mycket
och jag
fick min
första
kamera
när jag
var åtta
år.*

Annelie Utter

Hemma i Tjuvkil. De första riktigt varma vårvindarna sveper in över Bohuslän. Annelie Utter har nyligen kommit hem från en

Sveriges första eko-turismarrangör.

Så småningom började hon arrangera valsafari på Svalbard. Av en slump träffade hon på en researrangör från Sydafrika under *Resenärrens dag* på Etnografiska museet. Han undrade om hon var intresserad av att göra safari bland vithajar.

– Men jag nappade inte på det. Jag har aldrig varit intresserad av hajar. Men medan vi pratade ramlade det ut en bild med en bergsgorilla ur hans väska.

Och det lockade Annelie Utter.

– Han hade just startat en gorillacamp på ett ekoställe i Uganda.

Annelie Utter reste dit och fastnade för en helt ny kontinent.

I vintras slog hon världsrekord i gorillaturism och är den som har arrangerat flest ekoresor till bergsgorillorna i Uganda. Det har blivit ett 50-tal turer till de dimhöjda bergen genom åren.

Med den växande ekoturismen vill man också stärka skyddet av dessa utrotningshotade djur.

I dag finns mindre än tusen bergsgorillor i gränstrakterna mellan Rwanda, Uganda och Kongo.

De största hoten är människors aktivitet, illegal jakt och miljöförstöring.

– Därför är det viktigt att vinsten från gorillaturismen och camperna går till lokala projekt som är bra för

lokalbefolkningen och därmed i slutändan gynnar djuren.

Under de senaste åren har antalet bergsgorillor ökat, tack vare de tre grannländernas gemensamma satsningar och internationellt stöd för olika projekt för att trygga gorillornas livsmiljö.

– Det är viktigt att man anställer människor på plats, köper lokalt odlad mat och ser till att pengarna hamnar i rätt händer. På så sätt får man både barn och vuxna att känna att det också är viktigt att bevara djuren för att de lockar hit turister, säger hon.

I dag arrangerar Annelie Utter

för utrotningshotade djur

Foto: BENGT PETERSSON

tigersafari i Indien och håller på att öppna huset i Tjuvkil. "När jag kommer hem hit brukar jag dricka kaffe latte och promenera här längs havet", berättar hon.

resor över stora delar av världen. Under vintern ger hon sig i väg på fotosafari i bergsgorillornas spår, sedan bär det av till Indien för tigersafari.

Våren och sommaren driver hon bed- and breakfast och arrangerar fotokurser och skrivarkurser hemma i Tjuvkil.

Sedan åker hon till Svalbard för isbjörnssafari och därefter till Pantanalns artrika våtmarker i Brasilien för att fotografera jaguarer, innan det är dags för safari i Kenya, för att så småningom ta sig till Antarktis.

Hon vill komma så nära som möjligt, men med respekt så att hon inte stör djuren.

”

En gorilla-hanne kom fram och satte sig bredvid mig.

Annelie Utter

– Man måste hela tiden förhålla sig och ställa frågan: Hur tänker djuren? Upplever de att vi är en fara, kan vi bli mat, erbjuda skugga eller kanske någon att para sig med?

Hon har varit med om att ha en gepard på taket, men är aldrig rädd.

– Jo, en gång när en tjurig flodhästhanne i Zimbabwe bet hål i kajaken så att den tog in vatten. Det var en farlig situation. Men det gick bra.

Det finns restriktioner om hur många meters avstånd man måste hålla för att inte riskera att sprida sjukdomar. Fast dessa regler struntar djuren ibland i.

– En gång satt jag och plåtade i Alaska med ett 300 millimeters objektiv. Jag hade tretton grizzlybjörnar framför mig, när jag plötsligt kände att någon nafsade mig i nacken.

Det kunde gått illa. Men nu gjorde det inte det och Annelie hann aldrig bli rädd för den nyfiket hälsande björnen.

Ett annat ögonblick som hon minns med värme, var mötet med en gorillafamilj i Uganda.

– Plötsligt kom en stor gorilla-hanne fram och satte sig bredvid mig. Han tittade intresserat på mig

och min kamera. Det var så coolt att få sitta där med honom.

Trots att hon vid det här laget rest över hela världen och fått uppleva fantastiska möten med många utrotningshotade djur, har hon inte tröttnat på att upptäcka nya.

Just nu planerar hon en resa till Himalaya.

– Jag hoppas att jag ska klara höjden, för det vore fantastiskt att få se snöleopard.

Anna Lundholm
anna.lundholm@blt.se
0455-772 81